

43 HOTELS SANCIONATS AL PAÍS VALENCIÀ

Els hotels del foc

Els milions de turistes que passen actualment pels hotels segurament no saben que els sistemes de protecció d'incendis són, en la majoria dels casos, deficientes i que s'ignoren les mesures de prevenció. Els pocs establiments que disposen de bones condicions tècniques no saben com utilitzar-les. És molt fàcil, doncs, la presència del pànic al més petit sinistre.

Esther Roig

Quaranta-tres allotjaments turístics han estat sancionats al País Valencià durant els dos últims anys per incompliment de la normativa contra incendis. A Barcelona, des l'any 85 s'han produït més de 12 sinistres, un dels últims el del Hotel Sarrià, on va morir un bomber i 8 clients resultaren ferits. En tots els casos, el sistema de seguretat contra incendis del mateix establiment no funcionava. La major part de les voltes, si les mesures de protecció i prevenció hagueren estat en condicions s'haurien evitat víctimes.

L'11 de maig del 87 l'Hotel Sarrià es va encendre. Una primera investigació apuntava que les causes de l'incendi eren desconegudes. Minuts després del funeral pel bomber mort a l'incendi, el cap de Bombers de Barcelona declarava a *La Vanguardia* que el Sarrià va correr perill d'esfondrament parcial perquè les flames per poc fonen el ferro de 2 pilars de l'hotel, que no estaven protegits contra incendis.

Una situació semblant, però sense víctimes, es va produir un mes abans, el 19 d'abril, a l'Aparthotel Melià (Alacant). La norma bàsica d'Edificació-Condicion de Protecció contra incendis exigeix, per als hotels amb més de 300 habitacions, la presència, entre altres, de les següents mesures: hidrats, columna seca, extintors mòbils cada 25 metres, ruixadors automàtics d'aigua, de pols i de gas, dues escales, megafonia, alarmes, ascensors d'ús exclusiu de bombers, senyalització, etc. El Melià, segons l'informe tècnic d'Alfons Prats, cap executiu de bombers d'Alacant incomplia quasi totalment totes aquestes disposicions. És més, segons declaracions de Prats, no és que el Pla d'Emergència contra incendis no funcionara, és que no existia. «Ni tan sols hi havia escales d'emergència».

«Davant d'això —diu Vicent Pons, cap de prevenció del Parc de Bombers de València— no es pot fer més que mentalitzar els empresaris i d'això s'hauria d'encarregar l'administració, amb campanyes o de qualsevol altra manera. La gent confon els termes de prevenció i protecció, i són coses molt diferents. Un hotel pot tenir les mesures de protecció correctes, és a dir les condicions tècniques que fan que quan es produeix un incendi les mesures estiguen a punt. Però, ¿per a què serveixen aquestes mesures si la gent no sap utilitzar-les? Ací és on entra el concepte de prevenció. Al Melià, per exemple, les noves instal·lacions després de l'incendi es consideren les més sofisticades del País Valencià, però caldria preguntar si se saben utilitzar».

La resposta a la pregunta que formula V. Pons és negativa segons indiquen les dades oficials. Dels 1.300 hotels enclavats al llarg del País Valencià, el 80% incompleixen les instruccions contemplades en les normes bàsiques contra incendis. Els tants per cent que les compleixen manquen de tècnics o de personal preparat per a poder utilitzar les mesures de protecció.

La passivitat de l'administració

«La prevenció d'incendis —segons Pons— implica una conscienciació humana que en l'actualitat no existeix; tal vegada perquè encara no s'han produït els grans incendis. L'actitud passiva de l'administració és en aquest sentit evident. L'absència de campanyes ho demostra i el fet que la gent no sap comportar-se davant el fum és la conseqüència més immediata. De moment, l'únic que s'ha fet són petites *excursions* (que no campanyes de conscienciació) d'escolars entre 4 i 5 anys i com a màxim el que aprenen és a dir els pares que no fumen al llit».

La passivitat i indiferència de l'administració espanyola, en matèria de prevenció d'incendis, xoca amb la resta d'administracions de la resta dels països europeus. A Londres, per exemple, no hi ha cap normativa de construcció i protecció d'edificis contra incendis com a l'estat espanyol, perquè la gent la té assumida. En aquesta ciutat seria tan absurd vendre un pis de 8 plantes sense escala d'incendis com ací un sense cambra de bany.

D'altra banda, cal destacar que són només els estrangers, concretament executius i hostesses de nacionalitat anglesa o alemanya, els únics que demanen el llibre de reclamacions i denuncien als hotels quan observen deficiències en el sistema de seguretat contra incendis. No té res d'estrany aquesta actitud si es té en compte que en aquests països l'estat procura que, per la seguretat de tots, les persones es mentalitzen de la perillositat del foc.

Els hotels estrangers

A diferència del que passa en la majoria d'hotels catalans, en molts països europeus (amb l'excepció de Grècia i Portugal) hi ha un entramat de la prevenció que passa per brigades especials, tècnics del foc i fins i tot actes informatius on el client rep una detallada explicació sobre com actuar cas que es produeix un incendi.

«Això —diu el cap de prevenció del Parc de Bombers a València— és en

Establiments hostelers al País Valencià

Nombre d'hotels estrelles d'or	345
Nombre d'hotels estrelles plata	418
Total	763

	Hotels estrelles d'or		Hotels estrelles de plata	
	Nombre d'hotels	Places	Nombre d'hotels	Places
Castelló	59	6.116	115	4.859
València	66	9.818	129	4.283
Alacant	220	44.508	174	6.144

Allotjaments turístics sancionats al País Valencià durant els dos últims anys per incompliment de la normativa contra incendis:

Castelló: 18. València: 16. Alacant: 9.
Font: Direcció General de Turisme (València).

Les mesures de prevenció als hotels són, en l'actualitat, insuficients.

l'actualitat impensable a l'estat espanyol, d'altra banda, un dels més turístics de la CEE. Molts empresaris encara pensen que suspendre una actuació en una sala de festes o en un bingo per explicar a la gent com funcionen els serveis de seguretat és anti-comercial». Les mesures de prevenció contra incendis en molts hotels estrangers arriben fins i tot a l'estructura i decoració interna de l'edifici. En aquests casos, el luxe es queda només al *hall* i algunes de les sales, i la decoració de les habitacions és el més senzill possible per a evitar materials com: estores, cortines i d'altres articles de luxe, que augmenten els riscos».

Una altra qüestió que indica la diferència que en matèria d'incendis hi ha entre els grans hotels estrangers i els espanyols, és la referent a les sancions.

«Si algun client —diu el cap de prevenció del Parc de Bombers de València— denuncia qualsevol deficiència en el sistema de seguretat contra incendis, per mínima que siga, la sanció a l'hotel sempre serà màxima. Fins al punt —afegeix— que a un company nostre que va presentar una denúncia a l'hotel d'una ciutat europea, el gerent va preferir traslladar-lo immediatament a un altre i pagar-li tota l'estada abans que pagar el preu de la sanció».

Manca de tècnics de seguretat

Malgrat que l'article 5 de l'Ordre Ministerial del 25 de setembre del 79 parla de cursos de formació per al personal que treballa en un establiment hostaler, la realitat és que l'absència de tècnics de seguretat als hotels de l'estat espanyol és un fet evident. A més, en l'actualitat tan sols hi ha una escola de tècnics de seguretat en foc i és privada.

«Els organismes oficials —explica el cap de prevenció del Parc de Bombers de València— exigeixen que es com-

Mesures de prevenció i protecció contra incendis que han de complir tots els establiments d'allotjament turístic

Enllumenat d'emergència.

— Senyalització lluminosa i fàcilment visible de les possibles vies d'evacuació. Indicació de *NO EXIT* a les portes que no han de ser utilitzades per a l'evacuació.

— Indicació del nombre màxim de persones admissibles a les sales d'ús comú, situada a l'entrada d'aquestes.

— Manual per al personal, que ha de tenir un pla d'emergència que contemple les característiques de l'establiment. Aquest manual haurà d'incloure, com a mínim, els apartats següents: Accions a realitzar pel personal de cada departament: avís a la direcció, avís al servei d'incendi i participació en les tasques d'evacuació.

— Instruccions en diferents idiomes per als clients, que hauran de situar-se a la porta de l'habitació o en la seua proximitat.

— Plànol de cada planta de l'establiment, on figure la situació de les escales, passadissos, eixides, itineraris d'evacuació; situació dels mitjans de transmissió i dispositius d'extinció, que haurà d'estar en un lloc accessible per a consulta urgent, com també un plànol reduït d'informació al client, fixat a la porta de l'habitació o prop.

— Dispositius d'alarma acústica, audibles en tot l'establiment, susceptibles de ser accionats des de recepció i des de totes les plantes. La instal·lació ha de ser blindada i resistent al foc.

— Plafons que indiquen la prohibició de fumar en els llocs on hi haja perill d'incendi.

— Ignifugació de les moquetes, revestiments, murals i cortinatges de l'establiment, o justificació, amb certificat de laboratori oficial, de la incombustibilitat d'aquests elements.

— Les canalitzacions del servei a les habitacions hauran d'estar convenientment segellades entre pisos per a evitar el pas de fum i gasos. □

Els empresaris no s'han conscienciat del perill potencial dels incendis.

plesquen les mesures de protecció, però ja no depenen d'ells les mesures de prevenció». Per a Jesús Martínez, cap de prevenció del Parc de Bombers de Barcelona, són els empresaris qui tenen l'obligació de revisar temporalment els sistemes de protecció contra incendis

dels seus hotels. «L'administració, a nivell municipal —diu—, no té facultat de revisió. No hi ha cap norma o llei que ens obligue a entrar en un establiment turístic i comprovar si els extintors estan carregats o no, o si les mànegues contra foc tenen pressió

d'aigua. Això es fa només a petició de l'empresari o d'una denúncia d'un particular. Però la responsabilitat que en cas de sinistre els instruments de seguretat contra incendis estiguen a punt i se sàpiguen utilitzar és completament de l'empresari». □

AL TALL XAVIER «EL COIXO»

Ja a la venda

EN DISC I CASSETTE

III JORNADES DEL MENOR

«El menor i els agents de socialització»

Lloc: Escola del Professorat d'EGB
16, 17, 18 de Desembre

ORGANITZADA PER LA DIPUTACIÓ DE CATALUNYA

DEPARTAMENT D'EDUCACIÓ I CULTURA

DEPARTAMENT D'EDUCACIÓ I CULTURA